

Куќата изградена 1932 год, од дедо Трпо и баба Цвета Онуфриевски, слика масло, Тони Шулајковски. Во оваа и ваква куќа е роден Митко Живков Спироски, на 29 Септември 1949 година во 9 часот наутро

(фото: Стојан Сп. Иговски, Трпо и Цвета Онуфриевски, облечени А ла Франка по последна Европска мода во 20-те години од минатиот век)

(foto: Stojan Sp. Igovski, Trpo i Cveta Onufrievski, obleceni Ala Franka po posledna Evropska moda vo 20-te godini od minatiot vek)

Трпо Онуфриевски е мобилизиран од Бугарската војска и учествува во борбите на фронтот како бугарски војник во Првата светска војна во 1916 и 1917 година, а дедо ми Трпо бил и српски војник во 1921 година. За служење војска во фамилијата и род Сироски- Лалошои од Лешок имам посебен текст во Мојата книга(стр. 760 - 768 – извор: ред. бр. 1).

(Трпо Онуфриевски, бугарски војник во Прва светска војна, 1916, и Симче Момировски од Лешок)
 (Trpo Onufrievski, bugarski vojnik vo Prva svetska vojna, 1916, i Simce Momirovski od Lesok)

Дедо Трпо бил мобилизиран во Првата светска војна од бугарската војска на крајот во 1916 и 1917 година, што се гледа во решението П-Г Бр. 4845 од 15.III-1921 год. од Командата на Вардарска дивизиона област во која бил бугарски војник 19 месеци и 26 денови, а дедо Трпо бил и српски војник во Војниот округ 11 во Скопје, во Болничката чета, во 1921 година. Пред капитулацијата на Бугарија, Трпо заедно со Симче Момировски, кој е од Лешок и уште некое лице-трет војник не знам кој бил и од каде бил, но, изгледа бил од нашиот крај. А дознав дека со дедо Трпо и со Симче војник бил и Спасо Ристов Миловски од родот Гркој од Лешок. Војниците, одлучиле да дезертираат од бугарската војска, (ја фрлаат војничката униформа, се преоблекуваат во цивилна облека) и тргнуваат пеш кон Лешок.

Симче Момировски во 1967-68 година лично ми кажуваше дека како дезертери кога се враќале кон дома во Лешок, наидувале на разни проблеми. Инаку, Симче имаше лозје над нивата од Форче во местото Млака одма над Форчеото лозје и над лозјето односно нивата на дедо Зако од Момирој и Качоската ливада, кои беа до лозјето Млака на моите родители. Многу пати дедо Зако од Момирој доаѓаше со магарето во ливадата, го пасеше и ми раскажуваше за дедо ми Трпо и за родот Лалошои, но, тој не знаеше многу да ми кажува.

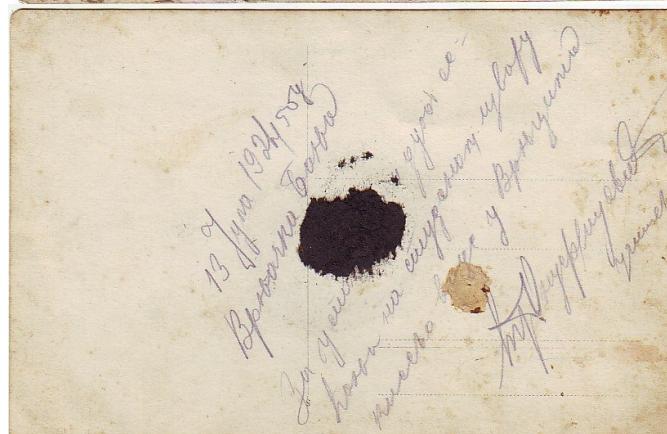
Дедо Симче мене многу ме сакаше и ми велеше дека јас личам на дедо ми Трпо и го потсетувам се на ликот и симата ми била целата на дедо ми Трпо), но, и зборувањето

ми било како дедо ми. Јас многу сакав да знам детали од животот на дедо ми во тоа време, а дедо Симче многу пати ми раскажуваше кога бев дете. Јас, раскажувањето на дедо Симче не го заборавив и затоа го запишав на хартија.

Симче кажуваше се во суперлативи за дедо ми Трпо, оти биле во некоја воена единица во бугарската војска и дека дедо бил многу интелигентен и многу писмен и дека воените старешини го почитувале и го консултирале за разни воени и други работи. Кога дезертираше Трпо бил снабден со мапа-карта и компас и по мапата се раководеле и оделе пеш кон правецот на движењето, односно кон Лешок и Македонија. Дедо Симче ми рече дека биле распоредени некаде далеку во Бугарија. При движењето биле многу внимателни и полека се приближуvalе, да не ги забележат властите или некој да не ги прекаже. Многу пати ги фаќало невреме, ги врнело силен дожд, Посебно дедо Симче ми кажа дека на некое место истурил пороен дожд со град, било многу ладно и така искаснати и измрзнати дошли до некоја воденица. Воденичарот ги примил, но, така уморни и мокри и премрзнати заспале. После ова дедо ми Трпо многу се разболел и ова му оставило трајни последици по здравјето.

Дедо ми Трпо, по завршувањето на војната со здравјето имал големи проблеми. Во тоа време тешко можело да се утврди дијагноза и немало ефикасни медикаменти. Затоа, дедо Трпо се обраќал на разни доктори и на најпознатиот доктор во Тетово турчинот Џафер Сулејмани и Александар Парлиќ, првиот фармацевт од Тетово, потоа дедо Трпо одел кај некој прочуен доктор на Медицинскиот факултет во Белград.

(Врњачка бања, 13 јули 1924 год. дедо Трпо Онуфриевски, лево на крај со шешир)
(Vrnjacka banja, 13 juli 1924 god. dedo Trpo Onuffrievski, levo na kraj so sheshir)